

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/16/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113205913
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5113205913.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľky: L. H. G., nar. XX.X.XXXX, bytom R., O. XXXX/X, občan SR, v konaní zastúpená splnomocneným zástupcom Ing. Jozefom Lukačekom, bytom T. X, XXX XX R., proti odporcovi: Ing. O. H., nar. XX.X.XXXX, bytom Žilina, Gabajova 2590/15, občan SR, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Kasenčákom, advokátom, so sídlom S. P. XXXX/XX, XXX XX R., o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu v Žiline zo dňa 4.9.2015 č.k. 4C/63/2013-551, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, v ktorej súd čiastočne o návrhu navrhovateľky vyhovel a v časti o náhrade trov prvostupňového konania **p o t v r d z u j e .**

V ostatnej časti, v ktorej súd vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietol, ponecháva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Okresný súd rozsudkom rozhodol tak, že čiastočne vyhovel návrhu navrhovateľky o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky a určil, že odporca je povinný platiť navrhovateľke príspevok na výživu rozvedenej manželky vo výške 70,- € mesačne od 01.03.2013, splatný vždy do 20. dňa mesiaca vopred k rukám navrhovateľky. Zameškané výživné za obdobie od 01.03.2013 do 30.09.2015 vo výške 1.330,- € je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke v splátkach vo výške 50,- € mesačne spolu s bežným výživným až do úplného splatenia dlhu pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky v určenej výške a čase. Vo zvyšnej časti sa návrh zamietla. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

V rozsiahlom odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku prvostupňový súd uviedol obsah vykonaných dôkazov, v súvislosti s právnym posúdením veci citoval ust. § 72 ods. 1 - 3 a § 75 ods. 1,2 Zákona o rodine a v súvislosti s právnym posúdením veci okrem iného uviedol, že súd zotrval na svojom pôvodnom závere vyslovenom v rozsudku zo dňa 17.9.2014, a zamietol návrh na začatie konania v časti uplatneného nároku na príspevok rozvedenej manželky za obdobie od 2.8.2013 do 31.7.2014. Súd mal zato, že výživa navrhovateľky bola v tomto období dostatočne zabezpečená z dávok nemocenského poistenia, ktoré navrhovateľka poberala vo výške 19,81100000 € za deň, čo mal súd preukázané z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina, č.: 200-020782/CA02/2013 zo dňa 10.9.2013. V jednotlivých mesiacoch tak predstavovala dávka nemocenského poistenia sumu 540,80 € až 614,20 €. V období od 1.3.2013 do 3.6.2013 bola navrhovateľka prakticky bez príjmu, pretože v tomto období jej nebol priznaný ani invalidný dôchodok, na ktorý jej vznikol nárok až na základe rozhodnutia

Sociálnej poisťovne Ústredie č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 3.6.2013, ktorým bol navrhovateľke so spätnou platnosťou od 9. januára 2013 priznaný invalidný dôchodok v sume 113,70 € mesačne, ďalším rozhodnutím Sociálnej poisťovne ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 04.12.2014 bol navrhovateľke invalidný dôchodok zvýšený od 01.01.2015 o sumu 2,70 € mesačne na sumu 120,90 € mesačne. Vychádzajúc z uvedených rozhodnutí pozostával tak príjem navrhovateľky počas 19 mesiacov, a to v období od marca do júla 2013 (t.j. 5 mesiacov) a v období od augusta 2014 (dňa 31.7.2014 navrhovateľke skončilo podporné obdobie pre poskytovanie dávok nemocenského poistenia) do septembra 2015 (t.j. 14 mesiacov) len z dávky invalidného dôchodku. Vzhľadom na to súd priznal navrhovateľke za toto obdobie, právo na príspevok na výživu rozvedeného manžela v celkovej výške 1.330 € (19x70 €), ktorá suma predstavuje zameškané výživné a zaviazal odporcu na jeho zaplatenie v splátkach vo výške 50,- € mesačne splatných spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia jednej splátky v určenej výške a čase. Súd rozhodol o povinnosti odporcu splatiť navrhovateľke dlžné výživné splátkami v sume 50 €, nie vo výške 20 €, ako súd rozhodol v rozsudku zo dňa 17.9.2014, a to na návrh navrhovateľky, pričom zohľadnil finančnú situáciu navrhovateľky a prednosť vyživovacej povinnosti pred inými výdavkami odporcu, pričom vychádzal zo zrušujúceho rozhodnutia Krajského súdu Žilina 5Co/150/2015 zo dňa 21.4.2015, ktorý v jeho odôvodnení vytkol okresnému súdu len jeho rozhodnutie, ktorým povinnosť odporcu platiť navrhovateľke príspevok na výživné rozvedenej manželky vymedzil na obdobie do 20.02.2018, konštatoval správnosť ustálenia prvostupňovým súdom, že vyživovacia povinnosť plnoletého syna voči navrhovateľke nepredchádza a nemá prioritu pred prípadným priznaním príspevku na výživu od rozvedeného manžela. Odporcovi od rozhodnutia odvolacieho súdu teda nič nebránilo, aby si vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke aspoň čiastočne plnil, k čomu, ako vyplynulo z jeho vyjadrenia na pojednávaní, nedošlo. Súd mal preukázané, že najnutnejšie výdavky navrhovateľky predstavujú mesačne sumu 440 €, ktorá pozostáva zo sumy 220,- € na platby spojené s užívaním bytu a na elektrinu a zo sumy 200,- €, v ktorej sú zahrnuté výdavky na lieky, oblečenie a stravu. Vzhľadom na takýto nepomer príjmov a výdavkov navrhovateľky súd dospel k záveru, že návrh na začatie konania je čo do výšky navrhovateľkou požadovaného príspevku na výživu rozvedeného manžela za obdobie od marca do júla 2013 (t.j. 5 mesiacov) a v období od 1.8.2014 do budúcnosti v celom rozsahu dôvodný. Súd mal za to, že navrhovateľka dostatočne preukázala svoju zníženú schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť, a tým sa samostatne živiť. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne Ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 3.6.2013 mal súd preukázané, že navrhovateľka bola uznaná za invalidnú, má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, a preto jej bol od 9. januára 2013 priznaný invalidný dôchodok. Z oznámenia MUDr. Jána Košturiaka, všeobecného lekára pre dospelých - ošetrojúceho lekára navrhovateľky, zo dňa 30.8.2013, mal súd preukázané, že navrhovateľka má pokles vykonávať zárobkovú činnosť o 50 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a je v dlhodobej liečbe psychiatra (MUDr. Vaňková) a ortopéda. Z rozhodnutia ÚPSVaR Žilina č. záznamu 2013/301240 zo dňa 21.10.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 6.11.2013, mal súd preukázané, že navrhovateľke bola podľa § 12 Zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia určená miera funkčnej poruchy na 50% podľa prílohy 3 (časť IV. bod 4. písm. b/). a po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia sa vyhotoví pani L. H. G. preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím bez sprievodcu. Súd mal ďalej preukázané, že navrhovateľke bol dňa 6.11.2013 vydaný preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím. Zo správy MUDr. Andrey Vaňkovej - Brain Medical, s.r.o., V. Spanyola 45, 010 01 Žilina zo dňa 6.9.2013 v spojitosti so správou zo dňa 9.9.2014 mal súd preukázané, že (navrhovateľka vzhľadom k zdravotnému stavu zo psychiatrického hľadiska) by bola systematickou pracovnou záťažou a pod vplyvom stresu vystavená riziku hlbšej dekompenzácie zdravotného stavu.

Súd mal ďalej preukázané, že navrhovateľka bola počas konania, a to od 2.8.2013 práceneschopná, ktorá práceneschopnosť trvala aj po skončení podpornej doby, teda po dátume 31.7.2014. Zo správy praktického lekára pre dospelých MUDr. Jána Košturiaka zo dňa 15.8.2014 vyplynulo, že navrhovateľke bolo doporučené pokračovanie v liečbe, kludový režim, ako i kompletne interné a laboratórne vyšetrenie. Z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina, MUDr. Ingrid Vasíľakovej, overeného posudkovým lekárom MUDr. Jánom Lekešom, zo dňa 29. apríla 2013 mal súd okrem iného preukázané, že navrhovateľka je dlhodobo v evidencii psychiatrickej ambulancie pre depresívny syndróm, panickú poruchu, pričom prognóza ochorenia u posudzovanej podľa vyjadrenia ošetrojúcej psychiatricky nie je priaznivá, dochádza k opakovaným depresívnym dekompenzáciám v záťaži, zároveň je pridružená pravostranná artróza gr. II-III v liečbe ortopéda a miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 50%. Navrhovateľka môže vykonávať prácu administratívneho charakteru, ľahšie pomocné práce, a to len v prostredí bez nadmernej fyzickej a psychickej záťaže. Na základe týchto listinných dôkazov mal súd nesporne preukázané, že i keď

posudok posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Žilina, MUDr. Ingrid Vasilákovéj zo dňa 29. apríla 2013 pripúšťa, že navrhovateľka môže vykonávať prácu administratívneho charakteru, resp. ľahšie pomocné práce, zároveň však podmieňuje výkon týchto prác len v prostredí bez nadmernej fyzickej a psychickej záťaže. Vzhľadom na dlhodobú práceneschopnosť navrhovateľky v priebehu konania a odporúčenie ošetrojúceho lekára navrhovateľky MUDr. Jána Košturiaka zo dňa 15.8.2014 pokračovať v liečbe, dodržiavať kludový režim a vykonať kompletne interné a laboratórne vyšetrenie, je zrejmé, že navrhovateľka sa vzhľadom na svoj dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav nemôže zamestnať. Tvrdenia navrhovateľky o jej zlom zdravotnom stave a nedostatku finančných prostriedkov mal súd preukázané i výsluchu svedkyne M. G.. Z dokazovania vykonaného po rozhodnutí odvolacieho súdu navyše vyplynulo, že zdravotný stav navrhovateľky sa oproti roku 2014 výrazne zhoršil, pretože navrhovateľka podstúpila operáciu bedrového kĺbu dňa 12.6.2015, dňa 07.07.2015 bola prepustená do domáceho ošetrovania, čo mal súd preukázané z prepúšťacích správ Fakultnej nemocnice s poliklinikou - ortopedické oddelenie Žilina. Súd pri posúdení požiadavky primeranej úhrady osobných potrieb zároveň skúmal, či potreby oprávneného manžela nie sú čiastočne kryté iným spôsobom. Pokiaľ odporca tvrdil, že navrhovateľka musí dostávať nejaké platby zo zahraničia, súd toto tvrdenie z účtu navrhovateľky preukázané nemal. Tiež nemal z účtu preukázané, že by navrhovateľka disponovala akýmkoľvek úsporami. Z ČSOB sporiaceho účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX vyplynulo, že navrhovateľka mala zostatok na účte ku dňu 31.12.2008 vo výške 100.000,- Sk/3.319,39 €, avšak túto sumu si v priebehu obdobia rokov 2008 - 2013 postupne z účtu vybrala. Ku dňu 31.12.2012 predstavoval zostatok na účte 375,22 € a ku dňu 15.5.2013 sumu 0,05 €, v ktorý deň navrhovateľka z účtu vybrala sumu 375,56 €. Súd mal preukázané, že navrhovateľka v tomto období nemala žiadny príjem, invalidný dôchodok jej bol priznaný až dňa 3.6.2013, odo dňa 9.1.2013. Navrhovateľka na pojednávaní vysvetlila, že tieto prostriedky boli použité na splatenie časti jej dlhov. Pokiaľ bolo v konaní preukázané, že na účet navrhovateľky č. XXXXXXXXXXX/XXXX previedli v rozhodnom období tretie osoby M. A., U. Y., O. O., M. N. a W. N. sumy oboznámené v rozsudku z prehľadu transakcií na účte navrhovateľky č. XXXXXXXXXXX/XXXX, jednalo sa o sumy zanedbateľné, preto ich súd pri určení výšky príspevku na výživu rozvedenej manželky nebral do úvahy. Pokiaľ odporca tvrdil, že má tú vedomosť, že navrhovateľka vyučuje cudzie jazyky a platby za tieto služby prijíma v hotovosti, teda navrhovateľka je schopná sama sa živiť, súd tieto tvrdenia v konaní preukázané nemal, navrhovateľka ich rozporovala s poukazom na užívanie predpísaných liekov, ktoré spôsobujú, že stále spí, je bez energie a pod vplyvom takýchto silných liekov sa nedá učiť. Následne, po rozhodnutí odvolacieho súdu, predložil odporca listinné dôkazy - fotodokumentáciu zobrazujúcu textové správy na preukázanie svojho tvrdenia, že navrhovateľka si zabezpečuje príjem vyučovaním cudzích jazykov. Súd tieto dôkazy vyhodnotil, pokiaľ sa týka textových správ z roku 2011, ako dôkazy irelevantné, keďže sa nevzťahujú k rozhodnému obdobiu od 1.3.2013, za ktoré je posudzovaný príjem navrhovateľky. Čo sa týka textových správ zo dňa 07.08.2014 a 02.09.2014, k týmto sa navrhovateľka na pojednávaní vyjadrila tak, že kamarátkinho syna O. neučila a ani neučí. O. zmaturoval v máji roku 2014 a keďže mal v úmysle ísť do zahraničia, navrhovateľka ho mala len preskúšať, či vie bežne komunikovať. Súd konštatuje, že zo znenia správy zo dňa 02.09.2014 vyplýva, že navrhovateľka si mala s adresátkou textovej správy L. dohodnúť ďalší termín návštevy O., odporca však súdu nepredložil listinný dôkaz, z ktorého by bolo preukázané, že skutočne došlo navrhovateľkou k poskytnutiu tejto výučby anglického jazyka. Odporca na preukázanie svojho tvrdenia nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dokazovanie. Súd tak nemal preukázané tvrdenie odporcu, že navrhovateľka si zabezpečuje príjem výučbou angličtiny. Súd mal v konaní preukázané, že čistá mzda odporcu za obdobie od 02/2013 do 08/2014 predstavovala 873,84,- € a čistý priemerný mesačný príjem za uvedené obdobie je 1.002,68 €. Odporca má jednu vyživovaciu povinnosť voči mal. synovi T. pochádzajúcemu z manželstva účastníkov, a to vo výške 160,- € mesačne. Súd mal preukázané, že odporca i pri zohľadnení všetkých jeho výdavkov, ako i pri aplikácii § 75 ods. 1 druhej vety ZoR je schopný plniť si túto vyživovaciu povinnosť voči odporckyni ako svojej bývalej manželke v súdom určenej výške. Pokiaľ právny zástupca odporcu poukazoval na výsledok konania, v ktorom si navrhovateľka uplatnila nárok na manželské výživné, súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľke bol priznaný invalidný dôchodok rozhodnutím Sociálnej poisťovne Ústredie č. 685 327 7211 X zo dňa 3.6.2013 v sume 113,70 € mesačne, a to od 9. januára 2013, pričom manželstvo účastníkov zaniklo rozvodom ku dňu 20.2.2013 právoplatnosťou rozsudku č.s. č.k. 30P/281/2011-345, dokedy mala navrhovateľka nárok na manželské výživné. Vzhľadom na zmenu pomerov u navrhovateľky spočívajúcu v jej zhoršenom zdravotnom stave je zrejmé, že súd o nároku navrhovateľky na príspevok na výživu rozvedeného manžela rozhodoval za úplne iných skutkových okolností. Súd nepovažoval vynaloženie finančných prostriedkov, ktoré navrhovateľka zabezpečila zo svojich úspor a z pôžičky poskytnutej jej otcom na doplatok za účelom zakúpenia bytu na S. jej synom z prvého manželstva za nehospodárne nakladanie s finančnými

prostriedkami, nakoľko z vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že navrhovateľka bola sice spoluvlastníčkou štvorizbového bytu na C., ktorý počas svojho prvého manželstva nadobudla s prvým manželom do BSM, o ktorého vyporiadaní v rámci BSM však boli dohodnutí tak, že po nadobudnutí plnoletosti synom H. vlastníctvo tohto bytu prevedú na syna, k čomu aj došlo. Tento byt následne syn navrhovateľky H. G. predal a nadobudol vlastníctvo k inému bytu - trojizbovému bytu na S.. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že syn H. nie je odkázaný na bývanie v tomto byte, a preto poskytol byt na užívanie svojej matke - navrhovateľke a jej synovi pochádzajúcemu z manželstva s odporcom. Pokiaľ teda navrhovateľka zo svojich úspor a pôžičky od svojho otca doplácala na kúpnej cene za tento byt 8.000 €, riešila si tým len svoju bytovú otázku a nemohlo sa preto jednať o „vyhadzovanie finančných prostriedkov do vzduchu“, ako tvrdila strana odporcu. Pokiaľ sa odporca bránil tvrdením, že sa za neho navrhovateľka vydala iba zo zisťných dôvodov, a to iba pre peniaze, a bola v domnení, že odporca je solventný a zarába nadštandardne, čo sa odporca dozvedel až po rozvode manželstva od blízkej priateľky navrhovateľky, Ing. M. B., teda navrhovateľka sa za odporcu vydala z týchto osobných pohnútok, čo by bolo dôvodom pre posúdenie prípadu za súčasnej aplikácie ust. § 75 ods. 2 ZoR, podľa ktorého nie je nárok na výživné v prípade porušenia dobrých mravov, súd nemal v konaní preukázanú dôvodnosť tohto tvrdenia odporcu. Naopak, navrhovateľka tvrdila, že s odporcom sa zoznámila na inzerát, hľadala harmonickú šťastnú rodinu a zároveň istotu v manželstve, ktorú by jej mal manžel poskytnúť, pričom práve odporca nástojil na uzatvorení manželstva. Odporca neunesol dôkazné bremeno v tomto smere. Pokiaľ odporca spochybňoval nárok navrhovateľky na výživné z dôvodu, že manželstvo podľa tvrdení účastníkov konania reálne trvalo necelý rok a podľa tvrdenia navrhovateľky ich manželstvo nefungovalo od začiatku, preto je v rozpore s dobrými mravmi, aby navrhovateľka požadovala príspevok na výživu rozvedeného manžela, ak manželstva nepriaznivo nezasiahlo do jej majetkových pomerov, podľa názoru súdu skutočnosť, ako manželstvo fungovalo a dokedy fungovalo nezakladá v tomto prípade aplikáciu ust. § 75 ods. 2 ZoR, pretože v konaní nebolo preukázané, že by navrhovateľka aj odporca vstupovali do manželstva s takou predstavou, že manželstvo bude trvať len krátku dobu a v prípade, že fungovať nebude, rozvedú sa. Účastníci konania v manželstve spolunažívali bežným spôsobom, z manželstva sa narodilo dieťa - mal. T. H.. Problémy medzi manželmi začali až po uzatvorení manželstva, pričom návrh na začatie konania o rozvod manželstva uzatvoreného dňa 8.3.2008 bol podaný až dňa 12.10.2011, z čoho je zrejmé, že manželia sa snažili manželstvo zachrániť. Vyživovacia povinnosť manželov ako i bývalých manželov je zakotvená v ust. § 72 a nasl. ZoR a nezávisí od dĺžky trvania manželstva, zákon poskytuje len možnosť nepriznania výživného v prípade porušenia dobrých mravov (§ 75 ods. 2 ZoR), čo v tomto prípade preukázané nebolo. Tvrdenie navrhovateľky, že ju odporca celé manželstvo psychicky týral, v konaní preukázané nebolo. Z vykonaného dokazovania, a to z rozsudku OS Žilina, č.k. 30P/281/2011-345, ktorým bolo manželstvo účastníkov rozvedené, vyplynulo, že podľa tvrdenia navrhovateľky (v konaní 30P/281/2011-345 v procesnom postavení odporkyne) rozvrat manželstva spôsobil odporca svojou povahou a keďže trpela, už počas manželstva navštevovala psychiatra. Z uvedeného je zrejmé, že i keď medzi manželmi boli bežné spory vyplývajúce z rozdielnych názorov na manželské spolužitie, na navrhovateľku tieto spory vplývali tak, že jej zdravotný stav sa zhoršil a bola nútená navštíviť psychiatra, u ktorého však bola liečená aj pred uzatvorením manželstva. V konaní boli predložené aj úverové zmluvy, z vykonaného dokazovania však bolo preukázané, že na splácaní predmetných úverov sa navrhovateľka nepodieľa, nakoľko tieto boli použité na kúpu motorového vozidla, ktorým disponuje odporca a investované do nehnuteľnosti vo vlastníctve odporcu. Pokiaľ odporca uvádzal medzi svoje výdavky splátky týchto úverov, súd tieto výdavky nebral pri rozhodovaní o vyživovacej povinnosti odporcu do úvahy s poukazom na zákonom ustanovené prioritizovanie vyživovacej povinnosti pred ostatnými výdavkami. Zároveň súd dospel k záveru, že je dôvodné prejednávany prípad subsumovať aj pod ust. § 75 ods. 1 druhej vety ZoR, pretože odporca sa vzdal svojho vlastníctva k spoluvlastníckemu podielu k bytu, v ktorom býval so svojou matkou a ktorý mu pred tým matka darovala, tým, že tento dar jej vrátil. Súd nemal preukázané, že by dôvod, pre ktorý sa odporca vzdal tohto majetkového prospechu, bol taký dôležitý, aby tak odporca mohol konať a zároveň na seba prevziať ďalší záväzok z ďalšej úverovej zmluvy, na základe ktorej poskytnutý úver má odporca v úmysle použiť na financovanie rekonštrukcie domovej nehnuteľnosti. Zo správ z psychologického vyšetrenia mal. T. H., nar. XX.X.XXXX vyhotovených Centrom pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie, Predmestská 1613, 010 01 Žilina mal súd preukázané, že navrhovateľku v možnosti zamestnať sa obmedzuje nielen jej dlhodobou nevyhovujúci zdravotný stav, ale aj starostlivosť o maloleté dieťa, ktorému bol z dôvodu porúch v koncentrácii a emocionálneho vývinu odporučený odklad povinnej školskej dochádzky o jednej rok. Pokiaľ právny zástupca odporcu poukázal na vyjadrenie navrhovateľky na pojednávaní, keď navrhovateľka uviedla, že žiada, aby bol odporca zaviazaný platením príspevku na výživu rozvedenej

manželky do júla 2017, pretože je na 100 % isté, že dovedy bude jej zdravotný stav taký zhoršený, ako je aj v súčasnosti a až potom bude jej zdravotný stav prehodnotený komisiou, ktorým návrhom mala navrhovateľka podľa názoru právneho zástupcu odporcu vziať návrh na začatie konania v časti späť a dobrovoľne sa tak vzdať svojho práva, ktoré jej v budúcnosti vznikne, vlastne vymedziť obdobie pre platenie výživného rozvedenej manželky a navrhovateľka sa týmto návrhom vlastne vzdala práva na výživné na obdobie nasledujúce po mesiaci júli 2017, súd mal zato, že tak, ako nie je možné rozhodnúť o platení výživného do budúcnosti na presne vymedzený čas, navrhovateľka si teda toto právo ani nemôže uplatniť na takto presne vymedzený čas (do júla 2017) a práva na výživné za obdobie nasledujúce po mesiaci júli 2017 sa vzdať. Súd preto nemohol procesne postupovať na základe tvrdenia právneho zástupcu odporcu o späťvzatie návrhu navrhovateľkou v časti. Pre úplnosť súd uvádza, že navrhovateľka svoje vyjadrenie uviedla na správnu mieru, a síce, že jej právo na výživné bude, vzhľadom na jej zdravotný stav, určite trvať minimálne do júla 2017, kedy sa jej zdravotný stav prehodnotí, a až následne bude zrejmé, či povinnosť odporcu platiť navrhovateľke výživné bude pokračovať. Teda neuviedla, že výslovne žiada o určenie vyživovacej povinnosti odporcu len do júla 2017. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania vzhľadom na čiastočný úspech účastníkov v konaní.

Proti rozsudku okresného súdu a to tej časti, v ktorej súd čiastočne návrhu navrhovateľky vyhovel a o náhrade trov konania, podal odvolanie odporcu, ktorý v odvolaní žiadal, aby súd návrh navrhovateľky zamietol v celom rozsahu a aby odvolací súd takto zmenil rozsudok prvostupňového súdu. Okrem iného v odvolaní vytykal, že súd prvého stupňa vôbec nehodnotil potenciál navrhovateľky v jej spôsobilosti vyučovať cudzí jazyk, čo je práva administratívneho charakteru bez nadmernej psychickej a fyzickej záťaže, ktorá by aj napriek prekonaniu dlhodobej PN navrhovateľke určite priniesla aj v prípade pracovného úväzku na kratší pracovný čas pravidelný zdroj príjmu. Uviedol, že navrhovateľka dlhodobo nepracovala, nie však vždy pre zdravotné problémy alebo z dôvodu osobnej starostlivosti o maloletého syna, ale zjavne nemala záujem sa riadne zamestnať, čo postrehol odvolateľ aj počas ich krátkeho manželstva. Podľa názoru odvolateľa súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil dôkazy odporcu týkajúce sa jeho povinnosti platiť všetky záväzky vzniknuté počas trvania manželstva bez toho, že by odporca požadoval od navrhovateľky úhradu polovice takejto sumy. Okrem iného tiež v odvolaní žiadal priznať náhradu trov celého konania.

Navrhovateľka k písomne podanému odvolaniu odporcu podala písomné vyjadrenie, v ktorom okrem iného uviedla, že je stále odkázaná na fyzickú, psychickú, aj finančnú podporu svojich rodičov a staršieho syna H.. Tiež uviedla, že podľa posudkovej komisie sa jej zdravotný stav naďalej zhoršuje a v mesiaci máj 2015 bola operovaná na bedrový kĺb, čo si vyžaduje dlhodobú liečbu s trvalými zdravotnými následkami. Navrhovala, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti potvrdil.

Krajský súd v dôsledku podaného odvolania prejednal vec v odvolacom konaní podľa § 212 a nasl. O.s.p. a po prejednaní veci rozhodol postupom podľa ust. § 156 ods. 3 v spojitosti s § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s precíznym a rozsiahlym odôvodnením prvostupňového rozsudku (na 28 stranách), ktorý vykonal rozsiahle dokazovanie a vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. , a preto sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti odôvodnenia prvostupňového rozsudku vo všetkých jeho častiach, vrátane častí napadnutých odvolaním odporcu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 v spojitosti s § 224 ods. 1 O.s.p. s tým, že odvolateľ v konaní úspešný nebol, avšak navrhovateľke trovy odvolacieho konania nevznikli, resp. si žiadne trovy neuplatnila, preto jej neboli priznané.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.